

Ομιλία Μιχάλη Χρυσοχοΐδη

Η κρίση

Φίλες και Φίλοι,

Εδώ και 12 μήνες η ελληνική οικονομία βιώνει με δραματικό τρόπο τις συνέπειες μιας διπλής οικονομικής κρίσης.

Από τη μία μεριά την έκρηξη της ακρίβειας και την αύξηση των τιμών που δε λέει να υποχωρήσει με τίποτα. Από την άλλη την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση και τη διεθνή οικονομική αναταραχή που έχει δημιουργήσει ένα τεράστιο έλλειμμα ρευστότητας και εμπιστοσύνης στην αγορά.

Μεγάλοι διεθνείς χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί, επενδυτικές τράπεζες και ασφαλιστικά ταμεία αντιμετωπίζουν το φάσμα της χρεοκοπίας. Νομίσματα υποτιμούνται, η ανάπτυξη μειώνεται, η ανεργία αυξάνεται. Η ύφεση στις ανεπτυγμένες χώρες έχει έρθει προ πολλού. Στην Ελλάδα βρίσκεται προ των πυλών. Η ανάπτυξη υπολογίζεται ότι θα μειωθεί στο 1% με 2% στην καλύτερη των περιπτώσεων.

Ταυτόχρονα, η οικονομία αντιμετωπίζει ήδη μεγάλα προβλήματα: έλλειμμα ρευστότητας που εντείνεται λόγω των υψηλών επιτοκίων δανεισμού και τροφοδοτείται από τη μείωση του κύκλου εργασιών στο λιανικό εμπόριο όπως αυτή αποτυπώνεται στη ραγδαία αύξηση των ακάλυπτων επιταγών και των συναλλαγματικών. Φανταστείτε ότι η μέση πτώση του τζίρου στο λιανικό εμπόριο είναι 15% τους τελευταίους 6 μήνες ενώ σε ορισμένους κλάδους φτάνει έως και 40%. Υπ' αυτές τις συνθήκες δεν είναι να απορεί κανείς που ο Εμπορικός

Σύλλογος Αθηνών προέτρεψε τα μέλη του να μειώσουν τις τιμές τους έως και 20% δίνοντας το σύνθημα για έναρξη των εκπτώσεων από τώρα.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΥΚΟΛΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Από το 2001 και μετά, αφότου επιτεύχθηκε η ένταξη της Ελλάδας στο ευρώ, η πλειονότητα των πολιτικών, των κοινωνικών εταίρων και των αναλυτών είχε την αίσθηση ότι η ελληνική οικονομία έμπαινε πλέον σε μια περίοδο εύκολης ανάπτυξης. Με εύκολο και φτηνό χρήμα, υψηλή ιδιωτική κατανάλωση, χαμηλό πληθωρισμό και υψηλούς ρυθμούς μεγένθυσης, όλα έδειχναν ότι δεν είχαμε παρά να δρέψουμε τους καρπούς της υπερδεκαετούς προσπάθειάς μας για συμμαζέμα και εκσυγχρονισμό της οικονομίας.

Πάνω σ' αυτή την εξαιρετικά δημοφιλή αντίληψη, η οποία αν μη τι άλλο αντανακλούσε την αισιοδοξία των ημερών, οικοδομήθηκε ένας μεγάλος και επικίνδυνος μύθος. Ήταν ο μύθος του αυτόματου πιλότου που με σύστημα και απaráμιλλη μέθοδο καλλιέργησε η συντηρητική παράταξη με μοναδικό σκοπό να μειώσει και να απαξιώσει την οικονομική πολιτική και τα επιτεύγματα του ΠΑΣΟΚ κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '90. Ότι δήθεν, ό,τι κι αν πετύχαμε ως χώρα ήταν αναπόφευκτο να συμβεί. Μάλιστα θα συνέβαινε ούτως ή άλλως, διότι προς τα εκεί οδηγούσε νομοτελειακά τα πράγματα η διαδικασία Ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Το ΠΑΣΟΚ δεν έκανε τίποτα άλλο από το να διαχειριστεί επικοινωνιακά μια προδιαγεγραμμένη επιτυχία. Κι ας μην είχαν πιστέψει ποτέ στη δυνατότητα ένταξης της Ελλάδας στην ΟΝΕ τα στελέχη της ΝΔ. Κι ας την είχαν μάλιστα πολεμήσει λυσσαλέα αρκετοί απ' αυτούς.

Δυστυχώς, αυτή την εξαιρετικά αφελή θεωρία για την πολιτική και την οικονομία, σήμερα την πληρώνουμε ακριβά. Η κυβέρνηση της ΝΔ πίστεψε πραγματικά ότι η οικονομία μπορεί να διοικηθεί με επικοινωνιακά κόλπα και πολιτικάντικα τερτίπια.

Προέβη σε δημοσιονομική απογραφή για να πλήξει το ΠΑΣΟΚ, με μοναδικό αποτέλεσμα τον εκτροχιασμό των δημόσιων οικονομικών που πέντε χρόνια μετά πλήττει τη χώρα.

Μίλησε για μεταρρυθμίσεις τη στιγμή που έκανε μικρορυθμίσεις και μερεμέτια. Διατυμπάνισε προς πάσα κατεύθυνση την επανίδρυση του κράτους, ενώ από κάτω άφηνε να οργιάζει η διαφθορά κι ο κομματισμός.

Προέταξε το ιδεολόγημα της ελεύθερης αγοράς, αντί να διασφαλίσει τον υγιή ανταγωνισμό και άφησε την οικονομία στο έλεος των καρτέλ.

Προέβαλε ανελλιπώς και αδιάλειπτα το προφίλ του κόμματος του μεσαίου χώρου τη στιγμή που δια της φορολογίας τα οικονομικά υπουργεία προέβησαν σε μια αντίστροφη αναδιανομή του πλούτου απ' τους σκληρά εργαζόμενους πολίτες της μεσαίας τάξης στους εισοδηματίες και τα υψηλά κέρδη.

Όλα αυτά τα χρόνια, στην καλύτερη των περιπτώσεων αυτό που μπορεί να πει κανείς είναι ότι η ΝΔ «έφαγε απ' τα έτοιμα».

Σήμερα όμως που τα «έτοιμα» εξαντλούνται, με τη διεθνή οικονομική κρίση να μας χτυπάει την πόρτα, το χρήμα να γίνεται δύσκολο και ακριβό, τον ρυθμό αύξησης της ιδιωτικής κατανάλωσης να έχει υποδιπλασιαστεί και την ανάπτυξη να επιβραδύνεται σε συνθήκες ακρίβειας και υψηλού πληθωρισμού, η Ελλάδα σύντομα θα βρεθεί μπροστά σ' ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Μπορεί να μη ζήσουμε ημέρες Wall Street, η κρίση όμως που έρχεται βρίσκει την ελληνική οικονομία απροετοίμαστη και θα δημιουργήσει – δημιουργεί ήδη- έντονη οικονομική και κοινωνική δυσανεξία.

Η κυβερνητική ανεπάρκεια

Μπροστά στην πρωτοφανή αυτή κρίση η ανεπάρκεια της κυβέρνησης να αντιδράσει έγκαιρα και αποτελεσματικά είναι εγκληματική.

Εδώ και ενάμιση μήνα ασχολούμαστε με το πακέτο ενίσχυσης των τραπεζών τη στιγμή που οι περισσότερες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις έχουν περάσει πλέον σε μέτρα διάσωσης της πραγματικής οικονομίας και αποφυγής της πιστωτικής ασφυξίας.

-Ο Μπράουν για παράδειγμα ανακοίνωσε μείωση του ΦΠΑ κατά 2,5% (14 δις ευρώ), αύξηση της φορολογίας για τα υψηλά εισοδήματα, ειδικό καθεστώς για την αποπληρωμή χρεών προς το δημόσιο με περίοδο χάριτος προς επιχειρήσεις (στην Ελλάδα υπενθυμίζω η κυβέρνηση προχώρησε σε προσωποκράτηση για χρέη στο δημόσιο), αναστολή αύξησης φορολογίας των επιχειρήσεων, κι ένα πακέτο επενδύσεων 9 δις ευρώ. Σύνολο = 23 δις ευρώ

-Ο Σαρκοζύ δημιούργησε ειδικό ταμείο επενδύσεων ύψους 20 δις για χρηματοδότηση των επιχειρήσεων, εκ των οποίων τα 6 δις θα δοθούν ως άμεση ρευστότητα.

-Την προηγούμενη Τετάρτη η **ΕΕ** ανακοίνωσε πακέτο στήριξης ύψους 200 δις ευρώ με βάση το οποίο καλεί τα κράτη μέλη να συμμετέχουν με 1% του ΑΕΠ σε εθνικά συγχρηματοδοτούμενα με την ΕΕ προγράμματα επενδύσεων. Για την Ελλάδα αυτό σημαίνει ένα ποσό της τάξης των 2,5 δις ευρώ.

Ακόμη χειρότερα η κρίση βρήκε την οικονομία μας ανοχύρωτη.

Δυστυχώς, βρισκόμαστε με τη πλάτη στον τοίχο. Και γι αυτό φταίει η ΝΔ. Ενώ οι συνθήκες απαιτούν επενδύσεις στη βάση ενός νέου σχεδίου ανάπτυξης, οι πόροι

που έχουμε άμεσα στη διάθεσή μας, πέρα από την προκαταβολή του ΕΣΠΑ που μας δίνει η ΕΕ, είναι εξαιρετικά περιορισμένοι.

Πρώτον, δεν μπορούμε να δανειστούμε. Κι όταν το κάνουμε αυτό γίνεται με επαχθείς όρους. Η φερεγγυότητα της χώρα καταρρέει: το δεκαετές ελληνικό ομόλογο να βρίσκεται 150 μονάδες βάσης πάνω από το αντίστοιχο γερμανικό, υπάρχει μαζική εκροή κεφαλαίων από ελληνικά ομόλογα της τάξης των 2,5 και πλέον δις ευρώ.

Οι ξένοι δεν εμπιστεύονται την ελληνική οικονομία και το ελληνικό πρόγραμμα δανεισμού. Το επίσημο δημόσιο χρέος παραμένει σε εξαιρετικά υψηλά επίπεδα 94,5% ενώ το αναλογιστικό χρέος, δηλαδή το πραγματικό χρέος που με λογιστικά αφανείς τρόπους τιτλοποιείται και μεταφέρεται στο μέλλον είναι πολύ μεγαλύτερο. Ταυτόχρονα ο «**πρώτος σωστός προϋπολογισμός**» του κυρίου Αλογοσκούφη, για τον οποίο πέρυσι κάναμε εκλογές, καταγράφει έλλειμμα 3,5% ύστερα από δύο απανωτές αναθεωρήσεις της eurostat.

Δεύτερον, η κυβέρνηση έχει φτάσει τα έσοδα του κράτους σε σημείο μηδέν. Η πρόσφατη Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου που είδε το φως της δημοσιότητας πριν λίγες μέρες αποκαλύπτει την ανεπάρκεια των εισπρακτικών μηχανισμών από το 2003 και μετά. Περίπου 35 δις ευρώ καταλογισθέντα ποσά φόρων, τελών και λοιπών δημόσιων εσόδων λιμνάζουν ανείσπρακτα στις ΔΟΥ. Μιλάμε ακόμα και για λεφτά η είσπραξη των οποίων έχει ήδη βεβαιωθεί. Μέσα σε μία τετραετία τα ανείσπρακτα ποσά υπερδιπλασιάστηκαν, από 11,5 δις το 2003 σε 31,5 δις σήμερα.

Επιπρόσθετα η κυβέρνηση προβαίνει σε κρίσιμα λάθη σε χειρισμούς στρατηγικής σημασίας.

Το τραπεζικό πακέτο

Το τραπεζικό πακέτο α) δεν εξασφαλίζει ότι η ελληνική αγορά δεν θα πάθει πιστωτική ασφυξία, και β) δεν διασφαλίζει ότι τα χρήματα των φορολογούμενων θα πιάσουν τόπο χωρίς να αποτελέσουν δώρο προς τις τράπεζες.

Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά.

Πρώτον, το σχέδιο προβλέπει μεν τη γενναιόδωρη χρηματοδότηση των τραπεζών όμως χωρίς να επιβάλλει σαφείς δεσμεύσεις στις τράπεζες και να διασφαλίζει ότι τα οφέλη θα περάσουν στα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις.

Στη Γαλλία για παράδειγμα ο Σαρκοζύ διασφάλισε με νόμο την υποχρεωτική επέκταση του δανεισμού προς νοικοκυριά και επιχειρήσεις κατά 4% το 2009, καθιστώντας την απαραίτητη προϋπόθεση για την κρατική ενίσχυση των τραπεζών.

Δεύτερον, για την ένταξη των τραπεζών στο κομμάτι των 5 δις ευρώ, δε ζητείται η συνδρομή των μετόχων και μεγαλομετόχων με ίδια κεφάλαια. Σε αντίθεση με τα όσα συμβαίνουν στην Ευρώπη το ελληνικό δημόσιο έρχεται να λειτουργήσει σαν βασικός μέτοχος που προβαίνει σε αύξηση μετοχικού κεφαλαίου εν απουσία των μεγαλομετόχων.

Τρίτον, η κυβέρνηση επιτρέπει στις τράπεζες να αντλούν κεφάλαια από το ελληνικό δημόσιο και στη συνέχεια να διανέμουν γενναιόδωρα μερίσματα μέχρι 35% κάτι που απαγορεύεται αυστηρά σε άλλες χώρες όπως για παράδειγμα η Γερμανία.

Τέταρτον, το σχέδιο επιτρέπει στις τράπεζες να μεταφέρουν στο δημόσιο στοιχεία του ενεργητικού τους με αντάλλαγμα κρατικά ομόλογα όμως δεν προβλέπει δικλείδες ασφαλείας για να μη ζημειωθεί το κράτος όπως για παράδειγμα στη

Γερμανία όπου οι τράπεζες είναι υποχρεωμένες να επαναγοράσουν τα στοιχεία ενεργητικού σε 36 μήνες.

Η θέση του ΠΑΣΟΚ για το τραπεζικό πακέτο

Υπ' αυτό το πρίσμα το ΠΑΣΟΚ λέει όχι στο τραπεζικό πακέτο των 28 δις ευρώ. Διότι δίνει στις τράπεζες μια μοναδική ευκαιρία να φορτώσουν στο Δημόσιο ό,τι θεωρούν προβληματικό. Ακόμα και πιθανά τοξικά στοιχεία του ενεργητικού τους.

Όπως τόνισε ο Γιώργος Παπανδρέου στην ομιλία του στη Βουλή εμείς προτείνουμε το Δημόσιο να ενισχύει την ρευστότητα της κάθε τράπεζας μέσα από ένα Ταμείο Αναχρηματοδότησης και με έναν απαραίτητο όρο: η τράπεζα να δανειοδοτεί με ευνοϊκούς όρους, με χαμηλά επιτόκια, τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά.

Εγγυόμαστε τη ρευστότητα ενισχύουμε την πραγματική οικονομία.

Ο νέος εγγυοδοτικός μηχανισμός: Χάρτα για μΜΕ και νέο ΤΕΜΠΕ

Ταυτόχρονα, κι εδώ βρίσκεται η μεγάλη μας διαφορά με τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ έχει προτείνει μια δέσμη προτάσεων για την τόνωση της αγοράς και τη στήριξη των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Οι προτάσεις μας αφορούν και στις τουριστικές επιχειρήσεις.

Συγκεκριμένα στο ΠΑΣΟΚ μιλάμε για μία **Χάρτα για τις Μικρές, Πολύ Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις** στις οποίες αντιστοιχεί το 75% της συνολικής απασχόλησης.

Η Χάρτα αυτή περιλαμβάνει του κάτωθι άξονες:

1. το πάγωμα των δανειακών υποχρεώσεων των μικΜ για το 2009
2. την ελάφρυνση της φορολογικής επιβάρυνσης μέσα από την κατάργηση του φόρου 10% (άμεση επαναφορά του αφορολόγητου για τους ελεύθερους επαγγελματίες) και την επαναθεσμοθέτηση του αφορολόγητου αποθεματικού
3. τη δημιουργία ενός νέου μηχανισμού υποστήριξης και εγγυοδοσίας των πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων με όχημα το ΤΕΜΠΜΕ ο οποίος θα συμπεριλαμβάνει:
  - I. ενίσχυση του συστήματος εγγυοδοσίας για τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις, με περίοδο χάριτος, κατ'αρχήν ενός έτους, σε επιχειρήσεις με κύκλο εργασιών μικρότερο των 300.000 ευρώ. Θα πληρώνουν μόνο τους τόκους του δανείου.
  - II. Ταμείο Στήριξης των ΜΕ ανάλογο με το Ταμείο Αναχρηματοδότησης των τραπεζών που έχει ήδη προταθεί. Και τα δύο θα μπορούσαν να ενταχθούν στα πλαίσια ενός «**ταμείου κρίσης**» **περιορισμένης διάρκειας**
  - III. **Επέκταση του Ταμείου Εγγυοδοσίας Μικρών και πολύ Μικρών Επιχειρήσεων και σε αυτές του αγροτικού χώρου.**
4. μέτρα θετικών διακρίσεων όπως:
  - ειδικές φορολογικές ρυθμίσεις μόνο για ΜΜΕ
  - δραστική απλούστευση της διαδικασίας έναρξης μιας επιχείρησης : μείωση διαδικασιών αλλά και συγχώνευσή τους σε ένα επίπεδο διοίκησης (Νομαρχία ή Περιφέρεια)
  - δημιουργία μίας πολύ-λειτουργικής υπηρεσίας μίας στάσης για επιχειρήσεις (multifunction one stop shops τύπου ΚΕΠ), έτσι ώστε να διευκολυνθούν οι

επιχειρήσεις στις συναλλαγές τους με τη δημόσια διοίκηση και να εξυπηρετούνται οι πιθανοί επενδυτές

Το 2ετές ευρωπαϊκό δημοσιονομικό πλαίσιο δράσης

Την περασμένη εβδομάδα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανακοίνωσε ένα πακέτο στήριξης της ευρωπαϊκής οικονομίας το οποίο συνδυάζει

- 1. τη χαλάρωση του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης*
- 2. φοροελαφρύνσεις, συγκεκριμένα μειώσεις του ΦΠΑ για τα φιλικά προς το περιβάλλον προϊόντα*
- 3. ένα δημόσιο επενδυτικό πρόγραμμα ύψους 200 δις ευρώ.*

Σύμφωνα με το κοινοτικό πακέτο των 200 δις τα κράτη μέλη καλούνται να ξοδέψουν 1% του εθνικού τους ΑΕΠ για τόνωση της οικονομίας με επενδύσεις. Προς αυτή την κατεύθυνση η Επιτροπή αυξάνει το ποσό της προκαταβολής του ΕΣΠΑ προς τα κράτη μέλη στο 2,5%. Το ποσό αυτό για την Ελλάδα αντιστοιχεί σε 2,5 δις ευρώ από εθνικούς πόρους για δημόσιες επενδύσεις συν 408 εκ ευρώ από τη προκαταβολή του ΕΣΠΑ.

Εδώ ακριβώς έρχεται η πολιτική, το σχέδιο, ο προγραμματισμός. Και δυστυχώς για την Ελλάδα, η κυβέρνηση που πανηγύριζε το 2007 για τους πόρους που εξασφάλισε ενόψει της νέας προγραμματικής περιόδου του ΕΣΠΑ, σήμερα αφήνει στα αζήτητα 6,8 δις ευρώ από κοινοτικά κονδύλια λόγω κακού προγραμματισμού και δικής της οικονομικής αδυναμίας. 6,8 δις που θα μπορούσε να ρίξει στην αγορά για να αναθερμάνει την οικονομία εντός του 2009.

**Σχέδιο ανασυγκρότησης της ελληνικής οικονομίας. Επενδύσεις για ένα
Green New Deal**

Υπ' αυτές τις συνθήκες σημαντικές αποφάσεις θα χρειαστεί να ληφθούν. Θα κληθούμε ως χώρα να κάνουμε αυτό που δεν πράξαμε, ως ένα βαθμό δικαιολογημένα το 2001, χωρίς καμία όμως δικαιολογία το 2004. Να αλλάξουμε μοντέλο ανάπτυξης!

Τι θα επιλέξουμε αυτή τη φορά;

Τον εύκολο δρόμο που όμως αναπόφευκτα μας οδηγεί πλέον σε βέβαιη οικονομική στασιμότητα και διαρκή υποχώρηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας; Ή τη φυγή προς τα εμπρός, αξιοποιώντας ανάμεσα σ' άλλα και τις συνθήκες που διαμορφώνονται στο διεθνές περιβάλλον με τη δημιουργική καταστροφή του ανεξέλεγκτου και άπληστου χρηματιστικού καπιταλισμού των ΗΠΑ;

Σε αντίθεση με τη ΝΔ που θεωρεί τη διεθνή κρίση πηγή όλων των δεινών, εμείς στο ΠΑΣΟΚ είμαστε πεπεισμένοι ότι η σημερινή συγκυρία αποτελεί μια αναπτυξιακή ευκαιρία για την Ελλάδα. Η διατροφική κρίση αναζωπύρωσε το ενδιαφέρον για τη γεωργία και τα τρόφιμα, η εξάρτηση από το πετρέλαιο δείχνει ως μόνη διέξοδο την επένδυση σε εναλλακτικές μορφές ενέργειας, η οικονομική επιβράδυνση στις χώρες του ΟΟΣΑ μας αναγκάζει να προσανατολιστούμε επιλεκτικά προς νέες εξαγωγικές αγορές.

Ταυτόχρονα γνωρίζουμε πολύ καλά, ότι τα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας δεν είναι εισαγόμενα. Οι στρεβλώσεις στις αγορές, το θεσμικό έλλειμμα, η νέα δημοσιονομική ανισορροπία, οι κραυγαλέες κοινωνικές ανισότητες που παρεισφρύνουν στο κοινωνικό σώμα και διαταράσσουν την κοινωνική συνοχή, η εκτεταμένη παραοικονομία, τα εγωιστικά συμφέροντα που λυμαίνονται το κράτος και την αγορά, συνιστούν εσωτερικούς εχθρούς τους οποίους πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Έχουμε συνειδητοποιήσει πλέον ότι χωρίς επίλυση αυτών των προβλημάτων δεν μπορεί να υπάρξει αφομοίωση των αλλαγών που λαμβάνουν

χώρα στο διεθνή μας περίγυρο, ούτε μπορεί να εδραιωθεί ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης. Είμαστε λοιπόν έτοιμοι για σημαντικές και δύσκολες αλλαγές με κοινωνική δικαιοσύνη.

Το ΠΑΣΟΚ έχει επιλέξει το δύσκολο δρόμο της αλλαγής μοντέλου ανάπτυξης που μπορεί να δώσει εκ νέου πνοή στην οικονομία και ελπίδα στην κοινωνία. Στη ΔΕΘ ο Γιώργος Παπανδρέου έθεσε ως πρώτη προτεραιότητα ένα πλαίσιο πολιτικών στήριξης των αδύνατων στρωμάτων, των σκληρά εργαζόμενων οικογενειών της μεσαίας τάξης και των παιδιών τους, της γενιάς των 700 ευρώ, καθώς και των συνταξιούχων. Σύνδεσε δε την προοπτική της βιώσιμης ανάπτυξης και της ευημερίας της πλειονότητας των Ελλήνων πολιτών με την προώθηση ενός εναλλακτικού μοντέλου παραγωγής για την Ελλάδα του 21ου αιώνα. Με ένα νέο, σταθερό, προοδευτικό φορολογικό σύστημα, αξιοποίηση του φυσικού περιβάλλοντος, μια νέα πολιτική στην ενέργεια και διαμόρφωση ενός σύγχρονου και ποιοτικού αγροτοδιατροφικού τομέα.

Σε κάθε περίπτωση, τα μεγάλα χρηματικά ποσά που προορίζονται για την αναθέρμανση της οικονομίας, πρέπει να διοχετευτούν στην απευθείας ενίσχυση της οικονομίας με ένα πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων που θα αφορά τόσο τη συνέχιση της δημιουργίας υποδομών στη χώρα, όσο κυρίως την ανάπτυξη μιας νέας βιομηχανίας αιχμής, στην ελληνική περίπτωση της ενεργειακής και περιβαλλοντικής βιομηχανίας, μέσα από τη δημιουργία ενός σύγχρονου ενεργειακού σχεδιασμού και την προώθηση του κατάλληλου θεσμικού πλαισίου για στήριξη της πράσινης ανάπτυξης.

Στόχοι που μπορούμε να θέσουμε προς αυτή την κατεύθυνση. Μέσα σε 15 χρόνια

- να μειώσουμε κατά 30% τις εκπομπές των αερίων του θερμοκηπίου

- να παράγουμε το 20% της ενέργειας που χρειαζόμαστε από ανανεώσιμες πηγές
- να έχουμε αντικαταστήσει τη βενζίνη και το ντίζελ σε ποσοστό 10% από πιστοποιημένα οικολογικά βιοκαύσιμα
- να είμαστε σε θέση να λειτουργούμε εξοικονομώντας το 20% της απαιτούμενης ενέργειας
- να ανακυκλώνουμε το 80% του βάρους των απορριμμάτων συσκευασίας (πάνω από 55% μέχρι το τέλος του 2008 σύμφωνα με την οδηγία 2004/12/EK).

Τι μπορεί να γίνει άμεσα:

- να προχωρήσουμε σε συγκεκριμένα μέτρα εξοικονόμησης ενέργειας στα κτίρια του δημοσίου
- να ολοκληρώσουμε και να καταθέσουμε χάρτες θορύβου όχι μόνο για αστικές περιοχές άνω των 250 χιλιάδων κατοίκων όπως επιτάσσει η ΕΕ, αλλά και μικρότερων.
- να ενισχύσουμε τον κανονισμό REACH για τη χημική βιομηχανία
- να ολοκληρώσουμε επιτέλους τον χωροταξικό σχεδιασμό.

Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι στο προσχέδιο του προϋπολογισμού η Αγγλία προβλέπει κονδύλι για την ενίσχυση της ενεργειακής αποδοτικότητας των κτιρίων (δημόσιων και ιδιωτικών που ανήκουν στα council estates) και το οποίο υπολογίζεται ότι θα δημιουργήσει 10,000 θέσεις εργασίας μόνο αυτό.

Στις ΗΠΑ ο Ομπάμα έχει ήδη εκπονήσει ένα «κινητήριο» οικονομικό σχέδιο αξίας 50 δις που μπορεί να εφαρμοστεί άμεσα και υπολογίζεται ότι θα δημιουργήσει 2,5 εκατομμύρια θέσεις εργασίας σε πολλούς κλάδους, από τη βιομηχανία έως τις νέες τεχνολογίες, σε όλες σχεδόν τις περιοχές της χώρας.

Στο Green New Deal ο ΟΗΕ υπολογίζει ότι μόνο στην ΕΕ οι επενδύσεις σε βιοκλιματικά κτίρια θα δημιουργήσουν γύρω στις 2 με 3,5 εκ. θέσεις εργασίας.

Μπορούμε και εμείς να τα καταφέρουμε. Αρκεί να το πιστέψουμε και να το επιχειρήσουμε.